

Nenávist na internetu

16. října 2019, Sněmovní sál Ústavního soudu

Anna Šabatová

Od roku 1969 studovala historii a filozofii, studia však z politických důvodů nemohla dokončit. V roce 1971 byla trestně stíhána pro účast na letákové akci k parlamentním volbám, odsouzena byla pro podvracení republiky na tři roky. Poté pracovala jako úřednice, později i manuálně. Účastnila se založení a později se stala mluvčí Charty 77, spoluzakládala Výbor na obranu nespravedlivě stíhaných. V roce 1996 vystudovala bohemistiku na Filozofické fakultě Univerzity Karlovy v Praze, na Právnické fakultě Masarykovy univerzity v Brně pak získala v roce 2008 doktorát v oboru teorie práva. Působila jako redaktorka v nakladatelství Doplněk a odborném časopise Fórum sociální práce. V devadesátých letech pracovala pro Městské centrum sociálních služeb Magistrátu hlavního města Prahy a byla rovněž poradkyní dvou českých ministrů práce a sociálních věcí pro sociální služby. V letech 2001 až 2007 zastávala funkci zástupkyně veřejného ochránce práv. V letech 2008 až 2014 působila na katedře sociální práce Filozofické fakulty Univerzity Karlovy v Praze, souběžně byla předsedkyní Českého helsinského výboru. Působila rovněž v poradních orgánech Vězeňské služby a Úřadu pro mezinárodněprávní ochranu dětí. V letech 2008 až 2011 byla členkou Evropského výboru pro zabránění mučení a nelidskému či ponižujícímu zacházení nebo trestání (CPT). Obdržela řadu ocenění a uznání za přínos k ochraně lidských práv, například Cenu Alice G. Masarykové udělovanou Velvyslanectvím USA v Praze či Cenu OSN za obranu lidských práv. Funkci veřejné ochránkyně práv vykonává od února 2014.

